

NAGYBÖJT 5. VASÁRNAPJA**A év**

1– 4 oldal

Olv.: Ez 37,12-14 – Róm 8,8-11 – Jn 11,1-45
 Lázár föltámasztása

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Mi Krisztus keresztyével dicsekszünk!

Isten hozta a Testvéreket!

Ez az ének megérinti a lelkünket! E miatt a kereszttel milliárdok gyilkoltak és üldözik, gyilkolják ma is elsősorban a közel-keleti és az afrikai keresztyéket!

A mai perselygyűjtést a Szentföldön élő keresztyének céljaira fordítja az Egyház. Izraelben 50 évvel ezelőtt az emberek 80%-a keresztyén volt, ma 20%, elűldözték őket. Az egész Közel-Keleten ilyenek az arányok. Az adományok gyűjtésével kifejezzük, hogy aggódunk értük! Oly sokszor felhívják az emberek figyelmét, hogy az életet védeni kell, az életnek jogai vannak. Ezzel a kérdéssel kapcsolatban némaságba burkolódik a világ.

Már egész közel vagyunk húsvéhoz, amikor Krisztus kereszthalálát ünnepeljük. Azért dicsekszünk a kereszttel, mert vagy fölnövünk lélekben és egymásért áldozatot tudunk hozni, egymás életét tudjuk szolgálni, vagy elvétjük az életet!

Azért dicsekszünk Krisztus keresztyével, mert Krisztus az egymásért élésre tanít bennünket!

Minden nagyböjtöt **hamvazószerdával** kezdünk, amikor kereszttel alakban hamut hintünk a fejünkre. „Emlékezz ember, porból vagy és porrá leszel!” Az élet közepén figyelmeztetjük az embereket erre! Amikor a szülők karjukon kicsi gyerekekkel jönnek és a kicsi homlokára is a hamuval kereszttel rajzolok, elgondolkodom, ő még nem is tudja, hogy miről van szó!

Mintha nem vennénk egészen komolyan az életet! A gondolkodók azt mondják, hogy ez talán azért van, mert mindannyian tudjuk, hogy meghalunk, de valahogy mégse hisszük igazából komolyan. Talán pont ezért van gondunk az életünk értelmezésével is! Ezt a szentmisét egy **kedves házaspárért** ajánljuk fel, akik házassági évfordulójukat ünneplik. Ők egy olyan házaspár, akik egymásért élnek minden áldozatot vállalva, mert

a közös élet ára: az egymásért hozott áldozat!

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! Nagyon nehéz kérdéssel szembesülünk, **a halál titkával!** Mindannyian tudjuk, hogy meghalunk, - ahogy említettem a szentmise bevezetőjében - de valamilyen hiszékenységgel van bennünk és olyan furcsa gondolatok, hogy talán nem is halunk meg. Mindannyian meghalunk! A nagy lelki gondolkodók azt mondják üzenetképpen:

***Emberek! Végzetesen kell élni,
mert minden pillanat az utolsó
és nem jön vissza!***

A keresztség és a húsvét összetartozik

Egészen sajátos értelmezéssel szembesülünk! Mit jelent az, hogy az ember annak a tudatában él, hogy meg fog halni? Valamiképpen a mi keresztény gondolkodásunkban a keresztség és a húsvét összetartozik.

Kereszteléskor azt mondjuk: Meghalunk a bűnnek, hogy Krisztussal éljünk!

Aki meghalt a bűnnek, az valamit végérvényesen kijelent!

Húsvét titka Jézus feltámadásának a titka!

Aki húsvéti életet él, az a Lélek felől él!

Vagyis új életet él: nem a test felől él, hanem a Lélek felől él!

A magának élő ember halott

Mi emberek emberi kapcsolatainkban élünk és emberi kapcsolatainkból élünk!

A mi emberi kapcsolatainkra rátelepedik ***a bűn***, rátelepedik ***a halál!***

Ha emberi kapcsolatainkra rátelepedik a bűn,

akkor ez azt jelenti, hogy meghaltunk!

A bűn azt jelenti, hogy az ember magának él!

A magának élő ember halott!

A magának élő embernek nincsenek emberi kapcsolatai! A magának élő ember a másik ellenére él még akkor is, ha azt hazudja neki, hogy szeretlek, mert akkor hazudik! Aki magának él, az becsapja a másikat! A magának élő ember halott!

Kevésszer gondolunk erre,

talán nem is szoktuk így megfogalmazni ezt a kérdést!

A feltámadott élet a másikért való élet

Az új életet élő ember a másikért él! Amikor ehhez a titokhoz közeledünk, akkor arra kell gondolnunk, hogy halandó emberként – mindannyian halandó emberek vagyunk – a feltámadott életet éljük! A feltámadott élet a másikért való élet! Ez a feltámadottak élete! A világ azért burkolódik a halálba, mert magának él! Egyfolytában a miatt szenvedünk, azért tiltakozunk a halál ellen, mert magunknak akarunk élni! Ugyanakkor ez a gondolkodás, ez az életszemlélet, ez az életvitel a halálba visz! Egymás ellenére élünk! A keresztség és a húsvét összetartozik, a keresztségben meghalunk önmagunknak, ha igazán komolyan gondoljuk!

Igaz, csecsemőket keresztelünk,

de az lenne a szülők küldetése, az lenne az Egyház küldetése,

hogy ezeket a felnövekvő embereket rávezessék arra, mit jelent élni!

Az önzésében, a hazugságaiban, az egymás ellenére történő törekvéseiben élő ember a halál útját járja! Az élet nem valamiféle jutalom a halál után! Az élet krisztushitből táplálkozó élet, a krisztushit gyümölcse!

Aki hisz, az a Lélekből él!

Aki a Lélekből él, az nem önmagának él!

Ez a feltámadott élet dimenziója!

Érdemes ezt egyszer mindenkinek nagyon komolyan végiggondolni, mert különben illúziók áldozatai leszünk! Azt hisszük, hogy az élet, élünk magunknak, aztán majd a halálunk után mégis valahogy megússzuk, aztán valami jobb lesz.

***Térjünk magunkhoz!
Végzetesen kell élni! – mondják a gondolkodók.
Minden pillanat az utolsó!
Minden pillanat lehetőség arra,
hogy éljünk egymásért és éltsük egymást!
Ez az isteni szeretet világa és ez soha el nem múlik!
Vagy innen közelítjük meg a halál titkát,
vagy abszolút félreértünk mindent!***

A mai evangéliumi történeten - Lázár történetének kapcsán – elgondolkodunk:

Hogy gondolkodnak az emberek?

Hogy gondolkodnak a hívők?

Hogy gondolkodik Krisztus?

Hogy gondolkodnak az emberek?

Hallottuk, ha itt lettél volna, akkor megmentetted volna!

Igen, azt szeretnénk, hogy mentsenek meg bennünket a haláltól!

Mi a halál? A magány! A halál az egyedüllét!

Ha itt lettél volna, akkor Lázár nem halt volna meg!

Azt a nagy igazságot mondja ki, hogy összetartozunk!

Sajátos a helyzet és a kérdés. Tudomásul kell vennünk, mi magányban, egyedülletben nem tudunk létezni, mégis hányszor burkolódzunk ebbe. A magánytól, az egyedüllettől való félelem valamiképpen a halált vetíti előre. Aki magának él, az halott, hiába kel föl neki a nap. Az emberi gondolkodás szerint egyszer végérvényesen magányosak leszünk. Szeretnénk valakivel összetartozni, ha rászorulunk a betegségünk, vagy kiszolgáltatottságunk miatt a másokra, mert az egyedülletünket, a magányunkat, a kiszolgáltatottságunkat szeretnénk feloldani. Ezt csak a másik ember tudja megtenni, erre csak a másik ember képes.

De az utolsó út, ami a halál útja: az egyedül megtett út!

Valószínű, hogy a félelmeink is innen származnak!

Hiába állják körül ágyunkat a hozzátartozók, a rokonok.

Egyedül megy ki ebből a világból mindenki!

Mit mondanak a hívő emberek?

***Mit mondott Márta: Uram! Ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem,
de tudom, hogy most is bármit kérsz az Istentől, megadja Neked!***

Pál apostol: Számomra az élet Krisztus, a halál nyereség!

A szentmisén az átváltoztatás titka után mondjuk:

Halálokat hirdetjük Urunk és hittel valljuk föltámadásodat, amíg el nem jössz!

Hívó emberek válasza!

Borromeo Szent Károly

A váci kórháztemplomunk védőszentje megbízott egy festőt, hogy fesse meg a halált. A festő csontvázat festett, kaszával a kezében. Borromeo Károly visszadobta, ez nem a halál képe. Azt mondta: A halál fényes angyal, kulcsa a kezében. A festő megfestette. Azt mondta:

***Igen, mert a másik világ kulcsát tartja kezében a fényes angyal,
mert a halál az új élet kapuja!***

Mit mond Jézus?***Testvéred él! Lázár jöjj ki!***

Aki Bennem hisz, még ha meghalt is, élni fog! Nyilvánvaló, ezt helyesen kell érteni!
Mindazt, amit eddig elmondtam, e miatt az egyetlen jézusi mondat miatt mondtam.

Aki Bennem hisz, még ha meghalt is, élni fog!

Jézusba vetett hittel élni halandó emberként, de a feltámadottak életét élni!

A feltámadottak élete nem a magunknak élet, hanem a másikért élet!***Az élet nem túlvilági jutalom, az élet a másikért élet!***

A kérdés az, hogy felfogjuk-e ezt és Jézus Lelke felől akarunk-e élni, vagy ezt tudjuk, a hívők is tudják, sokszor hallották, igen, de azért magamnak élek. Úgy élek ebben a világban, hogy Istennel nem számolok! Úgy élek ebben a világban, hogy a közösségből egyszerűen kiszakadok! Ez a világ, amelyben élünk a közösségből kilépő emberek világa! Ki akarja szolgálni a közösséget? Mindenki magának akar élni! Mindenki a maga pecsenyét akarja sütögetni és sütögeti is! Ez nem a feltámadottak élete!

Az emberi kapcsolataink, a személyes kapcsolataink. Teljesen rátelepedett személyes kapcsolatainkra a bűn, rátelepedett a halál! Személyes kapcsolatainkban is hazudozunk! Elígérjük magunkat egy lánynak, aztán magunknak élünk! Elígérjük magunkat egy fiúnak és magunknak élünk! Hazugság és csodálkozunk azon, hogy botrányok sorozata az élet!

Testvérek! Térjünk magunkhoz!**+ A M E N +*****Imaszándék a Mi Atyánkhoz***

Kedves Testvérek! Mindannyian nagyon szeretnénk élni! Arra kevésszer gondolunk, hogy önzésünkbe burkolódzunk és ez maga a halál! Kérjük az Isten segítségét, hogy tudjunk igazi életet élni! Ennek egyetlen feltétele, hogy nem magunknak élünk, hanem egymásért! Nincs más út! Ez az élet útja! Köszönjük ennek a házaspárnak a példáját, mert ők így élték le az életüket és mi reméljük, élni is fognak. Ők voltak, akik olvastak. Imádkozzunk.

Mi Atyánk...***Szentmise befejezése***

Kedves Testvérek! Az áldással befejeződik a szentmise. Kérjük Isten áldását, mert magányosan, egyedül senki sem tud élni! Ne engedjük, hogy emberi kapcsolatainkra rátelepedjen a bűn, a magunk bűne! Nehogy azt gondoljunk, hogy valaki másnak a bűne! A kapcsolatban lévő emberek bűne telepedik rá a kapcsolatukra és önzésük megöli azt!

Atya odahívott egy kisfiút, mert születésnapja volt. **Vince** ma hét éves! Az ő számára külön is kérjük az Isten áldását! Nehogy azt gondoljuk, hogy a kisgyerekek ártatlanok, a maguk módján éppen olyanok, mint a felnőttek, de azért sokat tudunk rontani rajtuk mi felnőttek! Hát ne tegyük! Azért akarom, hogy itt legyél, hogy azért áldjon meg minket az Isten, hogy benneteket ne rontsunk el!